

Isidora Sekulić (1877– 1958), poznata je i priznata u istoriji srpske i evropske književnosti. Autor je brojnih novela, studija i eseja; široko obrazovana, govorila je osam jezika i bila odličan stilista. U najznačajnija Isidorna dela ubrajaju se: “Hronika Palanačkog groblja”, “Đakon Bogorodičine crkve”, “Pisma iz Norveške” i “Zapisi o mome narodu.

Rođena je u bačkom selu Mošorinu 16.februara 1877. godine, a u Rumi je provela svoje detinjstvo i započela školovanje. Sa nepunih pet godina, ostala je bez starijeg brata Predraga koji je umro u Rumi, 20. decembra 1881. godine, u svojoj sedmoj godini. Samo dve godine kasnije, ostala je bez svoje majke, Ljubice, koja je umrla od tuberkuloze u tridesetoj godini. Sahranjena je na Velikom srpskom pravoslavnom groblju u Rumi, 22. decembra 1883. godine, a ostalo je zapisano da je opelo služio prota Avakum Spajić, mesni paroh. I brat i majka Isidore Sekulić upisani su u matičnu knjigu umrlih hrama Svetog duha, od 1861. do 1885. godine.

Nije poznato kojim povodom su se Isidorini roditelji, sa malom Isidorom koja je imala nepunih godinu dana, iz Mošorina preselili u Rumu. Isidora je u Rumi provela svoje detinjstvo i započela svoje školovanje u Općoj pučkoj školi 1883. godine. Prvi razred Opće pučke škole u Rumi tada je pohađalo ukupno 45 učenica, a u celoj školi učilo je 228 redovnih đaka, dok je 74 pohađalo “opetavnicu“. Osim četiri učenika katolika, svi ostali su bili “istočno-pravoslavne vjere“ što najbolje govori o sastavu ove ,”srpske”, škole. Isidora je u Rumi završila samo prvo polugodište dok je dalje školovanje nastavila u Zemunu. Učiteljsku školu završila je u Somboru, a zatim je diplomirala matematiku i prirodne nauke na Višem pedagogijumu u Pešti. Radila je kao nastavnik, a jedno vreme bila i upravnik devojačke škole u Pančevu, da bi 1909. godine prešla u Srbiju. Predavala je đacima, bila ratna bolničarka, te često putovala po Evropi. Godine 1922. doktorirala je u Nemačkoj, a 1950. godine postala je redovan član Srpske akademije nauka. Umrla je 5. aprila 1958. godine u Beogradu.

Autor: Saša Arsenić